

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	9
PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	14

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 71/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest prowadzenie egzekucji z nieruchomości stanowiącej odrębną własność lokalu, dla którego założono księgę wieczystą w sytuacji, gdy lokal ten nie spełnia, i również w chwili ustanowienia jego odrębnej własności oraz dokonania wpisu tej własności do księgi wieczystej nie spełniał, wymogów samodzielnego lokalu w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali?”

III CZP 72/17

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, w tym w szczególności art. 109 § 2 k.p.c., ustawy o radcach prawnych oraz przepisów wykonawczych do ustawy – Prawo o radcach prawnych możliwe jest w przypadkach współuczestnictwa formalnego rozliczenie kosztów należnych współuczestnikowi przez obniżenie wynagrodzenia pełnomocnika procesowego – radcy prawnego poniżej stawki minimalnej przewidzianej w przepisach wykonawczych?”

III CZP 73/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zamieszczenie w stosowanych przez sprzedawcę polskiego ogólnych warunkach sprzedaży wyboru prawa polskiego za pomocą klauzuli o wyłącznym jego zastosowaniu do zawieranych umów oraz przyjęcie w nich jurysdykcji sądów polskich jest wystarczające do uznania, że strony umowy międzynarodowej sprzedaży towarów, w myśl art. 3 ust. 2 Konwencji z dnia 14 czerwca 1974 r. o przedawnieniu w międzynarodowej sprzedaży towarów, wyraźnie wyłączyły jej zastosowanie?”

III CZP 74/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do oceny przedawnienia roszczenia o opłatę za studia, wynikającą z zawartej przed 1 października 2014 r. umowy o warunkach odpłatności za studia, o której mowa w art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164 poz. 1365 z późn. zm., obecnie tekst jednolity Dz.U.2016.1842 z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym do 30 września 2014 r., zastosowanie znajdzie art. XXXV pkt 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Przepisy wprowadzające kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16 poz. 94 z późn. zm.)?”

III CZP 75/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 189 k.p.c. może stanowić podstawę dochodzenia powództwa o ustalenie prawa do lokalu socjalnego przez dłużników posiadających status lokatora w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21.06.2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31 poz. 266 z późn. zm.), przeciwko którym zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne w przedmiocie opróżnienia lokalu służącego zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych, prowadzone na podstawie tytułu wykonawczego określonego w art. 999 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 16.09.2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381)?”

III CZP 76/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nabywca wierzytelności niebędący bankiem może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną złożeniem wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu?”

III CZP 77/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zniesienie odrębnej własności lokalu obciążonego hipoteką pociąga za sobą obciążenie tą hipoteką nowopowstałej nieruchomości gruntowej, w skład której wchodzi dotychczasowa nieruchomość lokalowa, czy też hipoteka ta utrzymuje się jedynie na udziale dotychczasowego właściciela nieruchomości lokalowej w tejże nieruchomości gruntowej?”

III CZP 78/17

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Opolu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy jest możliwa zmiana postanowienia o zarządzeniu powrotu dziecka, wydanego w oparciu o przepisy Konwencji Haskiej z dnia 25 października 1980 r. dotyczącej cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę w trybie przepisu art. 577 k.p.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 20/17 – z dnia 24 sierpnia 2017 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sąd Okręgowego w Warszawie

Wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

III CZP 32/17 – z dnia 24 sierpnia 2017 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie:

„Czy zakładowi opieki zdrowotnej przysługuje roszczenie wobec Narodowego Funduszu Zdrowia o zapłatę wynagrodzenia z tytułu udzielenia świadczeń opieki zdrowotnej w sytuacjach, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 91, poz. 408 z późn. zm.) oraz art. 30 ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 1997 r. Nr 28, poz. 152 z późn. zm.) osobom innym niż świadczeniobiorcy w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581 tekst jednolity, z późn. zm.)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III CZP 33/17 – z dnia 24 sierpnia 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Przewidziane w art. 77 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 2147 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym do dnia 22 sierpnia 2017 r., zaliczenie na poczet różnicy między opłatą dotychczasową a opłatą zaktualizowaną wartości nakładów poniesionych przez użytkownika wieczystego nieruchomości na budowę poszczególnych urządzeń infrastruktury technicznej nie może nastąpić przy pierwszej aktualizacji opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego.

III CZP 35/17 – z dnia 24 sierpnia 2017 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

Do nabycia własności nieruchomości rolnej w toku egzekucji sądowej z nieruchomości, wszczętej przed dniem 30 kwietnia 2016 r. nie stosuje się ograniczeń w nabywaniu nieruchomości rolnych wynikających z art. 2a ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r., poz. 803) wprowadzonego przez art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 14 kwietnia 2016 r. o wstrzymaniu sprzedaży nieruchomości Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 585).

**III CZP 11/17 – z dnia 25 sierpnia 2017 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich**

**Upływ terminu, na który zostało ustanowione prawo użytko-
wania wieczystego gruntu, nie powoduje wygaśnięcia prawa odręb-
nej własności lokalu znajdującego się w budynku położonym na
tym gruncie.**

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 347/16 – postanowienie z dnia 16 lutego 2017 r.

1. W sytuacji, w której co najmniej jeden wyrok objęty wyrokiem łącznym uprawomocnił się po dniu 30 czerwca 2015 r. znajdzie zastosowanie przepis art. 4 § 1 k.k. (*arg. ex art. 19 ust. 1 in fine* ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw, Dz. U. 2015 r. poz. 396). Oznacza to, że ustawa obowiązująca poprzednio będzie stanowiła podstawę orzeczenia kary łącznej tylko wtedy, gdy będzie ona względniejsza dla skazanego, przy czym reguła ta obejmuje również ewentualną względność tzw. ustawy pośredniej.

2. Na podstawie obowiązujących przepisów prawa karnego materialnego i procesowego dotyczących orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, co do zasady, dopuszczalne jest badanie przez sąd odwoławczy przeszkód do orzeczenia kary łącznej, które wystąpiły po wydaniu wyroku łącznego przez sąd pierwszej instancji.

II KK 382/16 – wyrok z dnia 16 lutego 2017 r.

Zakres zakazu ustanowionego przepisem art. 174 k.p.k. dotyczy jedynie zastępowania wyjaśnień lub zeznań, a zatem czynności wymagających sporządzenia protokołu. Nieobjęte zakresem zakazu jest korzystanie w trakcie przesłuchania z własnoręcznie sporządzonych przez przesłuchiwanego dokumentów, np. w postaci szkiców, zestawień czy wyliczeń, i to nie zamiast oficjalnego protokołu przesłuchania, lecz oprócz niego, z wyraźnym zamiarem uczynienia

z tego załącznika integralnej części uzupełniającej treści oficjalnego, równocześnie sporządzonego protokołu przesłuchania.

IV KK 413/16 – wyrok z dnia 29 marca 2017 r.

Art. 190a § 1 k.k. posługuje się zarówno kryterium subiektywnym w postaci poczucia zagrożenia, oznaczającego wewnętrzny odbiór, odczucie lęku i osaczenia osoby doświadczanej nękaniami, jak i obiektywnym, wskazując na to, iż poczucie zagrożenia musi być uzasadnione okolicznościami. Subiektywne odczuwanie zagrożenia przez osobę należy konfrontować z wiedzą, doświadczeniem i psychologią reakcji ogółu społeczeństwa, obiektywizować poprzez poczucie zagrożenia w danych okolicznościach, jakie towarzyszyłoby przeciętnemu człowiekowi, o ile oczywiście działania sprawcy nie zmaterializowały się w konkretnym skutku.

III KK 147/17 – postanowienie z dnia 31 marca 2017 r.

1. Dostrzeżenie przez któryś z podmiotów, któremu kasacja została doręczona, braków formalnych powodujących niedopuszczalność kasacji, nie tylko nie uprawnia takiego podmiotu do zaskarżenia zarządzenia o przyjęciu kasacji, ale też nie daje prezesowi sądu kompetencji do reasumpcji swojej wcześniejszej decyzji o przyjęciu kasacji. Skorygowania błędnej decyzji o przyjęciu kasacji może w takiej sytuacji dokonać wyłącznie Sąd Najwyższy, poprzez pozostawienie jej bez rozpoznania w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k.

2. Kontrola uprawnień do wniesienia kasacji, prowadzona w oparciu o przepis art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., dotyczy w postępowaniu karnym – w istocie – oskarżyciela posiłkowego oraz prywatnego, a więc tych podmiotów, które status procesowy

strony uzyskały na skutek złożenia stosownych oświadczeń jako pokrzywdzeni w rozumieniu art. 49 § 1 i 2 k.p.k. Zakresem takiej kontroli musi być objęty nie tylko formalnie uzyskany status strony w toku prawomocnie zakończonego postępowania karnego, ale także i istnienie materialnej podstawy pokrzywdzenia przestępstwem, a więc naruszenia (lub zagrożenia) w sposób bezpośredni dobra prawnego określonej osoby przez sprawcę przestępstwa.

IV KK 391/16 – postanowienie z dnia 4 kwietnia 2017 r.

Lista wierzytelności sporządzona przez syndyka, przed zatwierdzeniem przez sędziego – komisarza, nie ma waloru dokumentu poświadczającego w rozumieniu art. 271 § 1 k.k., gdyż jej zapisy nie wywołują skutków w obrocie prawnym. Jako taka lista syndyka nie jest samoistnym nośnikiem praw. Treść listy dotyczy oczywiście okoliczności mających znaczenie prawne, ale dla uzyskania cech dokumentu, który „poświadcza” w rozumieniu art. 271 § 1 k.k., i któremu przysługuje zaufanie publiczne i domniemanie prawdziwości, wymaga akceptacji sędziego – komisarza w procedurze zatwierdzenia, przewidzianej przez ustawę z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe, Dz. U. z 2015 r., poz. 233.

III KO 112/16 – postanowienie z dnia 5 kwietnia 2017 r.

1. Art. 69 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Białoruś o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych z dnia 26 października 1994 r. (Dz. U. z 1995 r. Nr 128, poz. 619) nie zawiera wymogu formalnego wydania postanowienia o stosowaniu tymczasowego aresztowania przez sąd.

2. Tylko stosowne żądanie państwa członkowskiego Unii Eu-

ropejskiej o wydanie własnego obywatela, celem przeprowadzenia wobec niego postępowania związanego z czynami popełnionymi poza jego terytorium, a objętymi wnioskiem ekstradycyjnym państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, jeżeli zostanie przesłane do państwa unijnego wykonujący wniosek ekstradycyjny państwa trzeciego, będzie stanowiło negatywną przesłankę do prowadzenia postępowania ekstradycyjnego, o ile państwo, którego obywatelem jest ekstradowany zostało zawiadomione o toczącym się postępowaniu. Zatem, brak takiego żądania, przy pozytywnej informacji, że państwo, którego obywatelem jest ścigany, wie o toczącym się wobec niego w innym państwie unijnym postępowaniu ekstradycyjnym, celem wydania do państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, dla pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej lub wykonania kary ewentualnie środka zabezpieczającego, nie stanowi braku wymaganego zezwolenia na ściganie lub innej okoliczności wyłączającej ściganie w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 i 11 k.p.k.

III KK 420/16 – wyrok z dnia 11 kwietnia 2017 r.

W sprawie o wydanie wyroku łącznego, toczącej się w trybie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., z uwagi na konieczność zagwarantowania skazanemu konstytucyjnego prawa do zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji, a także do realizowania prawa do obrony przed sądem odwoławczym, wyłączona jest, co do zasady, możliwość wydania przez sąd drugiej instancji orzeczenia co do kary łącznej w sytuacji procesowej, w której sąd pierwszej instancji nie orzekł w przedmiocie kary łącznej obejmującej kary wymierzone za określone przestępstwa prawomocnymi wyrokami. Prawo skazanego do obrony nie byłoby naruszone tylko wtedy, gdyby sąd odwoławczy

orzekł tę karę łączną z zastosowaniem pełnej absorpcji.

V KK 382/16 – wyrok z dnia 12 kwietnia 2017 r.

Wprowadzona do postępowania karnego możliwość wnoszenia zażalenia na postanowienie o kosztach procesu, o których po raz pierwszy orzekał sąd odwoławczy (art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, zmieniającej brzmienie przepisu art. 426 § 2 k.p.k. z dniem 1 września 2015 r., Dz. U. z 2015 r. poz. 1185) nie uniemożliwia stronie uprawnionej do wniesienia kasacji, zamieszczania w niej, obok innych zarzutów, także zarzutów dotyczących tych kosztów procesu, o których po raz pierwszy orzekał sąd odwoławczy.

**PYTANIE PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZ-
NYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 7/17

**Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedsta-
wione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy pełnomocnikiem ubezpieczonego na podstawie art. 465 §
1 k.p.c. może być przedstawiciel każdego (jakiegokolwiek) związku
zawodowego w oparciu o statut tego związku i art. 4 ustawy z dnia
23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz.U.2015.1881.j.t.), czy
też konieczne jest istnienie jakichkolwiek stosunków prawnych łą-
czących ubezpieczonego z pracodawcą, u którego działa ten zwią-
zek?”**